

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum I. Decretalium, Per quadraginta, & tres Titulos distributum, in
quo agitur De Constitutionibus, Seu Legibus universim ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1706

Articulus I. An, & qualiter illegitimi ad suscipiendos Ordines admittantur?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73031](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73031)

Ordinum collatione aliquid omissum sit, vel non observatum per oblivionem, aut errorem, non ideo totus actus iteretur; sed secundo id, quod omissum fuit, cautè suppleatur statis temporibus, quibus ordines conferuntur; ut, si in ordinatione pro Subdiaconatu, Diaconatu, vel Presbyterio, omissa fuisset impositio manûs; in confirmatione, unctio facta fuisset non chrismate, sed Oleo &c. sic Desselius, *h. t.*

2208.

Eodem titulo c. 2. movetur duplex quæstio 1. an corpora defunctorum fidelium, quæ à Schismaticis sepulta sunt in loco sacro, iterum ex humari? 2. an vestes Sacerdotales, cum quibus, & Altaria, in quibus Presbyteri degradati celebrârunt,

iterum benedici, vel consecrari debeant? & ad utramque respondet Honorius III. ac ad 1. negativè, nisi scienter elegerint, vel consenserint in eam sepulturam: ad 2. etiam negativè, ut colligitur ex c. *Ecclesijs* 20. *dist. 1. de Consecr. an.*, & qualiter iterari possint, vel etiam debeant alia Sacramenta, quæ Characterem imprimunt, si prudens dubium superveniat, num validè recepta sint? præsertim Baptismus? pertractat copiosè Quintanaduenas *singularium tractatu* 1. à *singul. 1. & seq.* Cardinal. de Lugo in *Respons. moralibus* l. 1. d. 1. *cum seqq.* & alij; de quo etiam dicemus infra, V. etiam n. 2809.

* *

QUÆSTIO XVII. IN TIT. XVII. DE FILIIS PRESBYTERORUM ORDINANDIS, VEL NON ORDINANDIS.

2209.

Sermo est de Filijs Presbyterorum non stantùm ijs, quos genuerunt, dum essent in sacris; sed etiam illis, quos ante sacros Ordines susceperunt ex legitimo thoro. Nam defectus natalium, sive solùm ex fornicatione simplici, sive ex damnato coitu proveniat, inhabilem reddit ad suscipiendos Ordines etiam Minores c. 1. *h. t.* ibi: *Filij Presbyterorum, & cæteri ex fornicatione nati, ad sacros Ordines non promoveantur.* & c. 1. *eod. in 6.* ubi Episcopo conceditur, posse dispensare ad Minores Ordines cum illegitimis, si aliud eis Canonicum non obstet.

nimarum habentia, sine dispensatione Sed. Apost. promoventur. Quo circa, mandamus, quatenus (prædictis personis à personatibus, & dignitatibus, & hujusmodi Beneficijs prorsus amotis) ea personis idoneis conferri facias per illos, ad quos collationem ipsorum de jure noveris pertinere. Et ne id de cætero præsumatur, districtiùs inhihemus: & c. 1. *eod. in 6.* idem statuit Bonifacius VIII. ubi tamen additur: *cum, qui defectum patitur natalium, ex dispensatione Episcopi, licitè posse (si ei aliud impedimentum Canonicum non obstet) ad Ordines promoveri minores, & obtinere Beneficium, cui cura non imminet animarum: dummodo tale sit, super quo per ipsum Episcopum valeat dispensari.*

ARTICULUS I.

An, & qualiter illegitimi ad suscipiendos Ordines admittantur?

2210.

IN c. *fin. h. t.* Gregorius IX. rescribens Turon. Archiepiscopo statuit, & mandavit, *ne Filij Sacerdotum, & alij, non legitime nati, ad dignitates, & personatus, & alia Beneficia, curam animarum habentia, sine dispensatione Sedis Apostolicæ promoveantur; quod universim, quoad omnes illegitimos statuitur c. 18. h. t.* ibi: *nimis in tua provincia Ecclesiæ deformatur honestas ex eo, quod filij Sacerdotum, & alij non legitime nati, ad dignitates, & personatus, & alia Beneficia, curam a-*

Excipe tamen 1. nisi vitam Monachi amplectatur; tunc enim, favore Religio- nis etiam sine dispensatione admittitur ad ordines, post professionem c. 1. *dist. 56.* ubi Urbanus II. ait: *Presbyterorum filios, à sacris Altaris Ministerijs removemus: nisi aut in cœnobijs, aut in canonijs, religiosè probati fuerint conversati: sed hoc intelligendum est de illis, qui paterna incontinentia imitatores fuerint.* Verùm si morum honestas eos commendabiles fecerit, exmplis, & auctoritatibus, non solum Sacerdotes, sed etiam summi Sacerdotes fieri possunt; de hoc etiam agitur c. 1.

2211

c. 1. h. t. ex C. C. Pictaviensi, ibi: ut filij Presbyterorum, & ceteri ex fornicatione nati ad sacros Ordines non promoveantur, nisi aut Monachi fiant, vel in Congregatione canonica regulariter viventes: praelationes verò nullatenus habeant: sed neque servi, nisi à Dominis suis libertate donentur. Ubi nota, per vitam Monachi, quemlibet statum Religiosum intelligi, in quo quis emissis votis evadit verè Religiosus, ut pluribus probat Pirhing. hic à n. 6. & illegitimum, qui factus est Religiosus cum effectu, non propterea habitari ad Prælaturas, sine dispensatione Papæ c. 1. h. t. junct. gloss. V. Prælationem; nec ad Beneficia curata intra, vel extra Ordinem, c. ult. h. t. bene tamen, ad Ordinis officia alia non curata, c. ult. h. t. Not. 2. Monachum illegitimum, nec de consensu sui Superioris, posse esse Vicarium Episcopi, licet professione sit legitimatus; Sanchez de Matr. l. 8. d. 1. c. 5. à n. 16. Barbof. in c. 1. de fil. Presbyt. n. 8. & filium illegitimum alicujus Religiosi, posse Patri suo succedere in Prælatura ejusdem Religionis, in qua ipsius Pater Prælaturam, vel dignitatem habuit, aut habet, affirmari à Fratre Emmanuele; negari à Miranda apud Barbofam in c. 3. de fil. Presbyt. n. 7.

2212. Excipe 2. nisi necessitas, vel evidens utilitas Ecclesiæ postularer, illegitimum ad Ordines admitti; ne scilicet in Ecclesiæ detrimentum cedat, quod in ejus commodum inductum est à jure. Excipe 3. nisi defectus natalium sit occultus, & dispensatio occultè peti non possit, sine sua vel parentum infamia apud Papam vel Episcopum in casu, quo illegitimum utiget gravis necessitas Ordines suscipiendi. Sic Pirhing h. t. n. 9. Excipe 4. nisi restituantur natalibus, vel per subsequens matrimonium, vel Rescripto Pontificis, aut alterius, qui tales legitimare potest ad hunc effectum.

ARTICULUS II.

Quis dispenset ad Ordines cum illegitimis?

2213. EX dictis n. 2209. constat, cum illegitimis Episcopum dispensare posse ad minores Ordines tantum; & consequenter ad Beneficia simplicia, non autem directè ad curata; nec ad dignitates: ad sacros verò Ordines, & Beneficia majora

Tom. I.

solum Pontificem per c. 1. h. t. in 6. ibi: is, qui defectum patitur natalium, ex dispensatione Episcopi licitè potest (si ei aliud Canonicum non obstat) ad Ordines promoveri minores, & obtinere Beneficium, cui cura non imminet animarum: dummodo sit tale, super quo per ipsum Episcopum valeat dispensari; ad Ordines quoque majores, vel Beneficia curam animarum habentia, super quibus nequit Episcopus dispensare, sine dispensatione sedis Apost. promoveri non potest.

Not. autem 1. cum dicimus, Episcopum dispensare posse cum illegitimis ad beneficia simplicia, intelligi illa, super quibus Episcopus potest dispensare, ut monet ipse textus in cit. c. 1. nimirum ipsum non prohibente, à tali dispensatione; jure communi, consuetudine Curie Romanæ; aut Ecclesiæ particularis, statuto jurato, vel à Papa confirmato, ut tradunt Doctores in cit. c. 1. h. t. in 6.

Ex quo colliges quædam beneficia esse extra Episcopi potestatem quoad hunc casum cum illegitimis, ut sunt, quæ habent annexam dignitatem, vel personatum, etiam sine cura; sic Azor p. 2. l. 6. c. 3. q. 3. Secundo, quæ requirunt in beneficiato Ordinem sacrum; tertio, quæ illegitimi parens priùs habuit in tali Ecclesia, gloss. in cit. c. 1. v. tale; quarto, Canonicatus in Ecclesia Cathedrali, secundum stylum Curie Romanæ: quinto dignitas prima, seu principalis in Ecclesia Collegiata, secundum eundem.

Not. 2. licet irregularitas, ex defectu natalium, foret occulta, adhuc cum illa dispensari non posse per Episcopum, vi Tridentini Sess. 24. c. 6. & Ordines sacros; quia non est ex delicto subjecti irregularis. Nam omnes illegitimè nati sunt irregulares, etiamsi defectus sit occultus, & publicè habeantur pro legitimis; Layman. l. 1. tr. 5. c. 5. à n. 1. Hinc nec ad Ordines, nec ad beneficia promoveri possunt; Not. 3. nos n. 2213. signatè dixisse, Episcopum cum illegitimis dispensare non posse directè ad beneficia curata; nam secus est indirectè, ut si per accidens unita forent beneficio simplici aliàs ab Episcopo conferibili; sic Barbof. in c. 6. de fil. Presbyt. num. 3.

Rrr 2

ARTI.